

ЛЮБОВНИЙ ЛИСТ ДО СВІТУ

Франк Екс Уолкер
Українською переклала Анна Багряна

Я люблю тебе, світе.
Люблю сім твоїх різних облич.
Люблю твої цілющі води,
безмежні та глибокі.
Люблю твій зв'язок
із сонцем і місяцем,
адже він вчить нас
дружбі,
готовності до змін
і революцій.

Я люблю дзеркальну поверхню твого пупа,
на тлі якого виділяються дві півкулі.
Це дає нам важливі уроки
про рівновагу,
відтворення,
пошук центру.

Люблю тебе, бо ми –
однакові малі світи. Наш землетрус
для тебе – тремтіння, твій пчих для нас – цунамі,
лавина, зсув.

Твої гарячі хвилі
ми називаємо сушею.
Колись ти вкрив своє тіло
кригою, аби позбутися лихоманки.

Щодня ти голосиш над
безпросвітним невіглаством,
над нашими епічними провалами та дрібними чварами,
над усіма нашими провинами.
Тоді твої води витікають
і ми народжуємося знову.

Я люблю твій розмах, люблю наше взаємне тяжіння,
нестримне бажання бути разом.

За кожен дар, який ми вихоплюємо
з твоєї утроби,
ти засипаєш нас градом і грізними буревіями.
Коли ми вигадуємо отруту без протиотрути
і будемо пам'ятники самим собі,
ти посилаєш торнадо й урагани,
щоби вкотре нагадати нам про нашу нікчемність.

І все продовжуєш учити нас покорі,
продовжуєш щодня бентежити й надихати нас
своєю непідробною красою.

А ми зухвало називаємо власні спроби
відтворити цю красу
живописом і танцями,
музикою і поезією,
архітектурою і мовою,
і любов'ю.
Це єдине, що ми робимо правильно.

Ми не зможемо скласти іспит на людяність,
допоки не засвоїмо уроків
гармонії,
допоки не розучимося боятися і ненавидіти.

Дякую тобі, світе, за цей
іспит, у якому ми вільно користуємося всіма джерелами,
за те, що й досі віриш:
ми заслуговуємо твоєї любові.

Ми, котрі люблять тебе так, як уміють любити чорношкірі,
вже знаємо: все, що робимо для тебе,
робимо і для самих себе...